

ภาษาไทย

หนังสือ

การวิจัย, กอง. กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. "ผลการสำรวจความเป็นอยู่
ของครูทั่วประเทศ." เอกสารการวิจัยการศึกษา. เล่มที่ 6 กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ, 2504.

คณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา. รายงานฉบับสมบูรณ์ของคณะกรรมการวาง
พื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2517.
กิติฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับครู." ข้อคิดเห็นที่ถูกรวบรวมจากการสัมมนา
สื่อ. เอกสารนิเทศการศึกษา, ฉบับที่ 152. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษาน
ิเทศ กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2516.

ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2516.

ประคอง กรรณเสถ. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทย-
วัฒนาพานิช, 2520.

บทความ

กิ่งแก้ว อัครดากร. "หลักธรรมบางข้อและแรงจูงใจสำหรับครู." วารสารสภาการศึกษา
แห่งชาติ 3 (มกราคม 2512): 27-31.

จรูญ คุณมี. "กระบวนการสอน." วารสารประชาศึกษา 29 (กรกฎาคม 2521): 3.

เทพ การะเกด. "สมบัติครู." วารสารประชาศึกษา 1 (สิงหาคม 2505): 46-50.

ขญู แสงสวัสดิ์. "ความรับผิดชอบของครู." วารสารวิทยาลัยครูอาชีวศึกษา 5 (มีนาคม
2513): 5-13.

ขญู แสงศักดิ์. "ครูดี." วารสารวิทยาจารย์ 2 (กุมภาพันธ์ 2505): 85-100.

พินัน น้อยแสงศรี. "การสอนเป็นวิชาชีพหรือแค่คัมภีร์หรือไม่." วารสารศูนย์ศึกษา 11-12
(พฤศจิกายน-ธันวาคม 2512): 17-30.

ไพบูลย์ อินทรวิจา. "ครู แม่พิมพ์, เรือจ้างหรืออภิลักษณ์มิตร." วารสารสภาการศึกษา
แห่งชาติ 7 (สิงหาคม 2515): 58-59.

ภิกษุ บัญญานันท์มนู. "อุดมคติของครู." วารสารศรีนครินทร์สาร 1 (ตุลาคม-มกราคม
2517-2518): 77-78.

ละม้ายมาศ ศรีพิทักษ์. "อาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงหรือไม่." วารสารศูนย์ศึกษา 14
(เมษายน-มิถุนายน 2510): 117.

วาสิณห์ ศรีสมัย. "อาชีพชั้นสูงที่ถูกมองข้าม." วารสารมิตรครู 16 (กุมภาพันธ์ 2517):
20.

วิจิตร ศรีสีอำน. "บทบาทของวิชาการศึกษาในสังคมปัจจุบัน." วารสารศูนย์ศึกษา 16
(เมษายน 2512): 11-12.

สมบูรณ์ ขวัญเย็น. "ครูดีที่เราต้องการ." วารสารมิตรครู 11 (ธันวาคม 2512):
15-16.

สาโรช บัวศรี. คำปราศรัยของนายสาโรช บัวศรี เอกสารนิเทศการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ครูสภา, 2514.

สุรินทร์ สิริศรี. "ครูดีนั้นเป็นอย่างไร." วารสารวิทยจารย์ 71 (กรกฎาคม 2515):
3-9.

อารี สันถวี. "การจูงใจมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาชีพครู." วารสารศูนย์ศึกษา 12
(พฤศจิกายน 2508): 5-9.

เอกสารอื่น ๆ

ธิดา บุญยานยาว. "ทัศนคติของครูปริญญาโท สาขาการแนะแนวและครูปริญญาโท สาขาอื่น ๆ
ที่มีต่ออาชีพครู." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร

นวลจันทร์ ทิมวงศ์. "การเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครูของผู้ที่เป็นครูกับนิสิตฝึกหัดครู."
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2511.

บทวิจารณ์Books

- Allport, Gordon W. Handbook of Social Psychology. Massashusett Clark University Press, 1935.
- Anastasi, Anne. Psychological Testing. 3d ed. New York: Macmillan Publisheng Co., 1968.
- Bereday, George Z.F. The Education and Training of Teacher. ed. London: Evan Brother Limittee, 1963.
- Bogardus, E.S. Fundamental of Social Psychology. 2d ed. New York: Century, 1931.
- Curtis, Francis D., and Mallinson, Greison George. Science in Daily Life. Boston: Ginn and Company, [n.d.].
- DeCecco, John P. "Attitude Change in the Classroom." Encyclopedia of Education. New York: Macmillan Publishing Co., 1971.
- Edwards, Allen L. Experimental Design in Psychological Research. 3d ed. New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1968.
- Garett, Henry E. Statistics in Psychology and Education. Bombay :Vakil, Peffer and Simon Private Ltd., 1969.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 2d ed. New York: McGraw-Hill Co., 1959.
- Guildford, J. P. General Psychology. New York: Nostrand Company, Inc., 1939.
- Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. 3d ed. New York: Harcourt, Brace & World, Inc., 1962.
- Krech, D, and Cruthfield, R. Theory and Problems of Social Psychology. New York: McGraw-Hill Co., 1948.

- McDonald, Frederic J. Educational Psychology. San Francisco: Wadsworth Publishing Co., Inc., 1959.
- McGuire, William J. "The Nature of Attitudes and Attitude Change." In The Handbook of Social Psychology, pp. 155-156. Edited by Gardner Lindzey. 2d ed. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Co., 1969.
- Nunnally, Jum C. Tests and Measurement. New York: McGraw-Hill Co., 1959.
- Osgood, Charles E.; Suci, George J.; and Tamenbaum, Percy H. The Measurement of Meaning. University of Illinois Press, Urbana, 1957.
- Rayans, David G. Characteristics of Teacher. Manasha; George Banto, 1960.
- Scott, William A. "Attitude Measurement." In The Handbook of Social Psychology, pp. 206-210. Edited by Gardner Lindzey and Aronson. 2 vols. 2d ed. Massachusetts: Addison-Wesley Publishing Co., 1968.
- Thurstone, LL. "Attitude can be Measures." In Reading in Attitude Theory and Measurement, pp. 77-89. Edited by Martin Fishbein. New York: John Wiley and Sons, Inc., 1967.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ตัวอย่างจดหมายนำที่ใ้ใช้ในการวิจัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ 3 มกราคม 2522

เรื่อง ขอความกรุณาตอบแบบสอบถาม

เรียน

ข้าพเจ้า นางสาวบุญศรี แสงประเสริฐ นิสิตแผนกวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนตัวและทัศนคติต่อวิชาชีพครูของคณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย " การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากท่านเป็นสำคัญ ฉะนั้น จึงใคร่ขอความกรุณาตอบแบบวัดทัศนคตินี้ตามความรู้สึกแท้จริงของท่าน

กรุณาส่งคำตอบคืนที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการแผนกหรือคณะของท่าน หรือส่งทางไปรษณีย์โดยเร็วที่สุด เพื่อจะได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางสาว บุญศรี แสงประเสริฐ)

นิสิตปริญญาโท

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู ฉบับทดลองใช้)

อาชีพครูและบุคลิกลักษณะตัวของครู

รับผิดชอบ	7	6	5	4	3	2	1	ละเอียด
ขยัน	7	6	5	4	3	2	1	เที่ยงตรง
คล่องแคล่ว	7	6	5	4	3	2	1	เจียมใจ
ซื่อสัตย์	7	6	5	4	3	2	1	สุจริต
กาวหนา	7	6	5	4	3	2	1	ลาหลัง
ใจกว้าง	7	6	5	4	3	2	1	ใจแคบ
อ่อนโยน	7	6	5	4	3	2	1	กระด้าง
เสียสละ	7	6	5	4	3	2	1	เห็นแก่ตัว
แข็งแรง	7	6	5	4	3	2	1	อ่อนแอ
สุภาพ	7	6	5	4	3	2	1	หยามคาย
รอบคอบ	7	6	5	4	3	2	1	สะเพร่า
ยุติธรรม	7	6	5	4	3	2	1	ลำเอียง
สูงงาน	7	6	5	4	3	2	1	หนึ่งงาน
คุณเคยง่าย	7	6	5	4	3	2	1	คุณเคยยาก
หนักแน่น	7	6	5	4	3	2	1	อ่อนไหว
สุ่ม	7	6	5	4	3	2	1	วู่วาม
มีเกียรติ	7	6	5	4	3	2	1	ไรเกียรติ
ฉลาด	7	6	5	4	3	2	1	โง่
เมตตา	7	6	5	4	3	2	1	โหดร้าย
ทันสมัย	7	6	5	4	3	2	1	คร่ำครึ
สามัคคี	7	6	5	4	3	2	1	แตกแยก

ประชาธิปไตย	7	6	5	4	3	2	1	เข้จัดการ
มีเหตุผล	7	6	5	4	3	2	1	เจ้าอารมณ์
แจ่มใส	7	6	5	4	3	2	1	หงุดหงิด
สร้างสรรค์	7	6	5	4	3	2	1	ทำลาย
ริเริ่ม	7	6	5	4	3	2	1	คล้อยตาม
มองโลกในแง่ดี	7	6	5	4	3	2	1	มองโลกในแง่ร้าย
เป็นกันเอง	7	6	5	4	3	2	1	ถือตัว
ยอมรับ	7	6	5	4	3	2	1	ปฏิเสธ
เบิกเผย	7	6	5	4	3	2	1	ชอบเร้น
ซัดเจน	7	6	5	4	3	2	1	คลุมเครือ
ลึกซึ้ง	7	6	5	4	3	2	1	ผิวเผิน
เข้าใจง่าย	7	6	5	4	3	2	1	เข้าใจยาก
สนุก	7	6	5	4	3	2	1	เบื่อหน่าย
เชื่อถือได้	7	6	5	4	3	2	1	ไม่น่าเชื่อถือ
มั่นคง	7	6	5	4	3	2	1	คลอนแคลน
อิสระ	7	6	5	4	3	2	1	ไร้เสรีภาพ
เรียบ ๆ	7	6	5	4	3	2	1	โลกโชน

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูฉบับใช้จริง

คำชี้แจง

แบบสอบถามมี 2 ตอน กรุณาตอบทุกข้อ

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบ

1. เพศ ชาย หญิง คณะ.....
2. ตำแหน่งทางวิชาการ
 - อาจารย์
 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 - รองศาสตราจารย์
 - ศาสตราจารย์
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด
 - ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 - ปริญญาโท หรือเทียบเท่า
 - ปริญญาเอก หรือเทียบเท่า
4. ระยะเวลาที่สอน
 - 1 - 5 ปี
 - 6 - 10 ปี
 - 11 - 15 ปี
 - มากกว่า 15 ปี
5. สอนระดับใดมากที่สุด
 - ปริญญาตรี
 - ประกาศนียบัตรชั้นสูง
 - ปริญญาโท
 - ปริญญาเอก

ศูนย์วิจัยสุขภาพกร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

คำแนะนำในการตอบ : แบบสอบถามนี้ต้องการวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู ซึ่งครอบคลุมลักษณะที่สำคัญ 2 ด้าน คือ ด้านอาชีพครู และด้านบุคลิกส่วนตัวของผู้ตอบ

ลักษณะของแบบสอบถาม : ประกอบด้วยคำถามแสดงคุณลักษณะเป็นคู่ ๆ ที่มีความหมายตรงกันข้าม ให้ท่านวงกลม ล้อมรอบตัวเลขที่มีความหมายดังนี้

เลข 7 แสดงว่าท่านมีทัศนคติในเรื่องที่ท่านตอบที่ที่สุด

เลข 6 แสดงว่าท่านมีทัศนคติในเรื่องที่ท่านตอบที่มาก

เลข 5 แสดงว่าท่านมีทัศนคติในเรื่องที่ท่านตอบที่

เลข 4 แสดงว่าท่านไม่แน่ใจในเรื่องที่ท่านตอบ

เลข 3 แสดงว่าท่านมีทัศนคติในเรื่องที่ท่านตอบไม่ค่อย

เลข 2 แสดงว่าท่านมีทัศนคติในเรื่องที่ท่านตอบไม่

เลข 1 แสดงว่าท่านมีทัศนคติในเรื่องที่ท่านตอบไม่เลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทัศนคติต่อวิชาชีพครู

	<u>อาชีพครู</u>							
ก้าวหน้า	7	6	5	4	3	2	1	ล่าหลัง
มั่นคง	7	6	5	4	3	2	1	คลอนแคลน
เชื่อถือได้	7	6	5	4	3	2	1	ไม่น่าเชื่อถือ
อิสระ	7	6	5	4	3	2	1	ไร้เสรีภาพ
สามัคคี	7	6	5	4	3	2	1	แตกแยก
ทันสมัย	7	6	5	4	3	2	1	คร่ำครึ
เป็นที่ยอมรับ	7	6	5	4	3	2	1	ไม่เป็นที่ยอมรับ
สนุก	7	6	5	4	3	2	1	น่าเบื่อ

บุคลิกส่วนตัวของครู

เสียสละ	7	6	5	4	3	2	1	เห็นแก่ตัว
รับผิดชอบ	7	6	5	4	3	2	1	ละเลย
กระตือรือร้น	7	6	5	4	3	2	1	เฉื่อยชา
ประชาธิปไตย	7	6	5	4	3	2	1	เผด็จการ
ยุติธรรม	7	6	5	4	3	2	1	ลำเอียง
แจ่มใส	7	6	5	4	3	2	1	หงุดหงิด
เป็นกันเอง	7	6	5	4	3	2	1	ถือตัว
มีเหตุผล	7	6	5	4	3	2	1	เจ้าอารมณ์
ใจกว้าง	7	6	5	4	3	2	1	ใจแคบ
เมตตา	7	6	5	4	3	2	1	โหดร้าย
สุ่ม	7	6	5	4	3	2	1	วุ่นวาย
คุ้นเคยง่าย	7	6	5	4	3	2	1	คุ้นเคยยาก
รอบคอบ	7	6	5	4	3	2	1	สะเพร่า

สูงาน	7	6	5	4	3	2	1	เสียงงาน
ริเริ่ม	7	6	5	4	3	2	1	คลอติดตาม
เบิกเผย	7	6	5	4	3	2	1	ซอนเรน
มองโลกในแง่ดี	7	6	5	4	3	2	1	มองโลกในแง่ร้าย
หนักแน่น	7	6	5	4	3	2	1	อ่อนไหว
อ่อนโยน	7	6	5	4	3	2	1	กระต้าง
ซื่อสัตย์	7	6	5	4	3	2	1	ทุจริต
ขยัน	7	6	5	4	3	2	1	เกียจคร้าน

.....

ส่ง

นางสาวมยุศรี แสงประเสริฐ

แผนกวิชาวิจัยการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬา

กทม 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งช่วยแก้ไขค่านิยมที่ไม่ชัดเจนของภาษาที่ใช้ในการวิจัย

1. ศาสตราจารย์สุมน ธรรมวิวัฒน์
หัวหน้าแผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. สวนิต ยมมาภัย
หัวหน้าแผนกวิชาอาชีวศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิริติ บุญเจือ
อาจารย์ประจำแผนกวิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาอำนาจจำแนกของแบบวัดที่สันคัตคีคือวิชาชีวศรุกรเป็นรายข้อ ระหว่าง
กลุ่มครุกรและกลุ่มนักเรียน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_j}{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_j}}$$

$$\bar{X}_1 \text{ , } \bar{X}_j$$

แทนมัชฌิมเลขคณิตของกรุกรและกรุกรนักเรียนตามลำดับ

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_j}$$

แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของกรุกรและกรุกรนักเรียน

$$n_1 \text{ , } n_2$$

แทนจำนวนกรุกรและนักเรียนตามลำดับ

2. การทดสอบค่าที่¹ (t-test) ของคะแนนเฉลี่ยของกรุกรที่รู้จักณะ (Known Group) สองกรุกร ในการหาความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_j}{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_j}}$$

$$\bar{X}_1 - \bar{X}_j$$

แทนมัชฌิมเลขคณิตของกรุกรที่มีสันคัตคีและไม่คัตคีวิชาชีวศรุกรตามลำดับ

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_j}$$

แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของกรุกรที่มีสันคัตคีและไม่คัตคีวิชาชีวศรุกรตามลำดับ

$$n_1 \text{ , } n_2$$

แทนจำนวนกรุกรในกรุกรที่มีสันคัตคีและไม่คัตคีวิชาชีวศรุกรตามลำดับ

3. การหาค่าความเที่ยงการคำนวณหาความคงที่ภายในของแบบวัดที่สันคัตคีโดย

¹Allen L. Edwards, Experimental Design in Psychological Research, 3d ed. (New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1968), pp. 101-103.

ใช้สูตร α ของกรอนนชา¹

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right]$$

เมื่อ α แทนค่าความเสี่ยงของแบบวัด

n แทนจำนวนข้อในแบบวัด

$\sum s_i^2$ แทนผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

s_x^2 แทนความแปรปรวนของทุกข้อในแบบวัด

4. การแปลความหมายคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครู

4.1 หากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครู

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครู

X แทนค่าของน้ำหนักคำตอบเป็น 1, 2, 3, 4, 5, 6, และ 7

N แทนจำนวนคำตอบทั้งหมด²

4.2 การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยถือเกณฑ์ดังนี้

7 หมายถึงความว่ามีทัศนคติดีที่สุก

6 หมายถึงความว่ามีทัศนคติดีมาก

5 หมายถึงความว่ามีทัศนคติดี

4 หมายถึงความว่ามีแนวโน้ม

3 หมายถึงความว่ามีทัศนคติไม่ลอบดี

2 หมายถึงความว่ามีทัศนคติไม่ดี

1 หมายถึงความว่ามีทัศนคติไม่ดีเลย

5. การหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนตัวและทัศนคติต่อวิชาชีพครูของคณาจารย์

¹อนันต์ ศรีโสภณ, การวัดและการประเมินผลการศึกษา (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 56.

²ประคอง กรมมุตต, สถิติการสอบประยุกต์สำหรับครู, หน้า 40.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นค ำ โดยคำนวณค่าไคสแควร์จากตารางการันร

(Contingency Table) จากสูตร

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^r \frac{[f_{0ij} - f_{eij}]^2}{f_{eij}}$$

เมื่อ f_{0} = ความถี่ของข้อมูลที่ได้จากการสังเกต
 f_{e} = ความถี่ของข้อมูลที่ควรจะเป็นตามสมมติฐาน

ชั้นแห่งความเป็นอิสระ = $(k-1)(r-1)$

- i = ลำดับที่ของข้อมูลที่นำมาทดสอบในมิติที่ 1
- j = ลำดับที่ของข้อมูลที่นำมาทดสอบในมิติที่ 2
- k = ระดับของมิติที่ 1
- r = ระดับของมิติที่ 2

6. หากค่าความแตกต่างระหว่างที่ค้นคว้าวิจัยที่ผลร ของคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ กับคณะอื่น ๆ โดยการใช้ทดสอบค่าที่ (t - test) เป็นรายค ำจากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_j}{\frac{S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_j}}{\sqrt{n_1 + n_2 - 2}}}$$

เมื่อ \bar{X}_1, \bar{X}_j = ความหมายของค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละคณะ
 $S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_j}$ = แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่าง

ซึ่ง $S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_j} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n_1} x_i^2 + \sum_{j=1}^{n_2} x_j^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}$

$\sum_{i=1}^{n_1} x_i^2, \sum_{j=1}^{n_2} x_j^2$ = แทนผลบวกกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย และคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนในแต่ละคณะ

n_1, n_2 = แทนจำนวนคณาจารย์ในแต่ละคณะ²

¹ Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education (Bombay: Vakil, Feffer and Simon Private Ltd., 1969), pp. 262-264.

² ประทอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, หน้า 90-91.

ภาคผนวก ก.

ตัวอย่างการคำนวณ

1. การหาอำนาจจำแนกของแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูเป็นรายข้อ

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{\sum x_1^2 + \sum x_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

ตัวอย่างข้อ 1. วิชาจิตวิทยา - ละเลย

$$\begin{aligned}\bar{X}_1 &= 6.35 & \bar{X}_2 &= 4.51 \\ \sum x_1^2 &= 10.55 & \sum x_2^2 &= 107.25 \\ n_1 &= 20 & n_2 &= 45\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}t &= \frac{6.35 - 4.51}{\sqrt{\frac{10.55 + 107.25}{20 + 45 - 2} \left(\frac{1}{20} + \frac{1}{45} \right)}} \\ &= 4.97\end{aligned}$$

ตัวอย่างข้อ 25. วิชาสังคมศึกษา - หัวตาย

$$\begin{aligned}\bar{X}_1 &= 5.55 & \bar{X}_2 &= 5.42 \\ \sum x_1^2 &= 32.95 & \sum x_2^2 &= 102.98 \\ n_1 &= 20 & n_2 &= 45\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}t &= \frac{5.55 - 5.42}{\sqrt{\frac{32.95 + 102.98}{20 + 45 - 2} \left(\frac{1}{20} + \frac{1}{45} \right)}} \\ &= 1.52\end{aligned}$$

คู่มือเขียนผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5. แสดงค่า t ที่คำนวณได้ในแต่ละข้อ

ข้อความที่	t	ข้อความที่	t
* 1	4.97	* 20	5.76
* 2	5.11	* 21	7.37
* 3	5.47	* 22	4.56
* 4	4.18	* 23	4.85
* 5	3.63	* 24	4.87
* 6	4.99	25	1.52
* 7	3.91	* 26	3.21
* 8	5.89	* 27	3.30
9	2.55	* 28	4.05
10	2.03	* 29	5.39
* 11	3.84	* 30	4.26
* 12	4.64	31	2.44
* 13	3.78	32	2.43
* 14	3.54	33	2.46
* 15	4.00	* 34	5.62
* 16	3.34	* 35	3.49
17	1.21	* 36	3.84
18	1.57	* 37	3.68
* 19	4.47	38	.33

($P < .01$)

สรุปจากการทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่าข้อความ 38 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มผู้ตอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ค่า t เท่ากับ 2.60 มีจำนวนทั้งสิ้น 29 ข้อ ซึ่งเป็นข้อที่ผู้วิจัยนำไปใช้จริงเพราะสามารถแยกประเภทผู้ตอบที่ได้คะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพครูมากและน้อยออกจากกันได้

2. การทดสอบค่าที (t - test) : ในการหาความตรงเชิงจำนวน

(Discriminant Validity)

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 \leq \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 > \mu_2$$

$$df = .005$$

ข. คำนวณหาค่า t (คำนวณค่าที)

$$\begin{aligned} t &= \frac{46.68 - 40}{\sqrt{\frac{1144 + 1434}{20 + 33 - 2} \left(\frac{1}{20} + \frac{1}{33} \right)}} \\ &= \frac{6.68}{2.01} \\ &= 3.32 \end{aligned}$$

จากการทดสอบหางเดียว (one - tail test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .005 df (20 + 33 - 2) = 51 t มีค่า 2.41 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ 3.32 > 2.41 จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 \leq \mu_2$ และยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 > \mu_2$ นั่นคือกลุ่มครูที่มีทัศนคติที่กระแสนจากแนววิถีที่มั่นคงได้สูงกว่ากลุ่มครูที่มีทัศนคติไม่ดี ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .005

ค. คำนวณหาค่า t (คำนวณค่าที)

$$\begin{aligned} t &= \frac{133.35 - 117.76}{\sqrt{\frac{5422.55 + 7298.06}{20 + 33 - 2} \left(\frac{1}{20} + \frac{1}{33} \right)}} \\ &= \frac{15.59}{4.47} \\ &= 3.49 \end{aligned}$$

จากการทดสอบหางเดียว (one-tail test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .005, df (20 + 33 - 2) = 51 t มีค่า 2.41 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ 3.49 > 2.41

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 < \mu_2$ แต่ยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 > \mu_2$ นั่นคือกลุ่มครูที่มีทัศนคติดี
 ทำคะแนนจากแบบวัดทัศนคตินี้ ได้สูงกว่ากลุ่มครูที่มีทัศนคติไม่ดี ที่ระดับความมีนัยสำคัญ

.005

สรุปได้ว่ากลุ่มครูที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูส่วนมากแล้ว ทำคะแนนจากแบบวัด
 ทัศนคตินี้ได้สูงกว่ากลุ่มครูที่มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาชีพครู ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .005

3. การหาความเที่ยงของแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู

3.1 การหาความเที่ยงทั้งหมด

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right]$$

$$n = 8 \quad \sum s_i = 38.21 \quad s_x^2 = 419.56$$

$$= \frac{29}{28} \left[1 - \frac{38.21}{419.56} \right]$$

$$= 0.94$$

3.2 จำแนกตามค่านาอาชีพครู

$$n = 8 \quad s_i^2 = 13.8 \quad s_x^2 = 44.81$$

$$\alpha = \frac{8}{7} \left[1 - \frac{13.8}{44.81} \right]$$

$$= 0.79$$

3.3 จำแนกตามคุณลักษณะส่วนตัวของครู

$$n = 21 \quad s_i^2 = 24.41 \quad s_x^2 = 228.06$$

$$\alpha = \frac{21}{20} \left[1 - \frac{24.41}{228.06} \right]$$

$$= 0.93$$

4. การหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนตัวและทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ
คณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการคำนวณค่าไคสแควร์จากตารางการถัว
(Contingency Table) เสนอในรูปตารางดังนี้

ตารางที่ 5 ตารางคณาจารย์: จำแนกตามทัศนคติ - ไม่ดี และ
เพศ

เพศ	ระดัทัศนคติ		รวม
	ดี	ไม่ดี	
ชาย	284 (285.02)	31 (29.97)	315
หญิง	220 (218.57)	22 (23.03)	242
รวม	504	53	557

χ^2 คำนวณ = 0.09 < χ^2 (ตาราง) ซึ่งเท่ากับ 6.64 ที่ $\alpha = 0.01, df = 1$

ตารางที่ 6 ตารางคณาจารย์: จำแนกตามทัศนคติ - ไม่ดี และ
ตำแหน่งทางวิชาการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	ระดัทัศนคติ		รวม
	ดี	ไม่ดี	
อาจารย์	155 (158.07)	19 (15.93)	174
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	252 (245.28)	18 (24.72)	270
รองศาสตราจารย์	67 (71.77)	12 (7.23)	79
ศาสตราจารย์	32 (30.89)	2 (3.11)	34
รวม	506	51	557

χ^2 คำนวณ = 6.57 < χ^2 (ตาราง) ซึ่งเท่ากับ 11.34 ที่ $\alpha = 0.01,$

$df = 3$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ตารางแจกแจงจำแนกตามทัศนคติ-ไม่คิ และวุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ระดับทัศนคติ		รวม
	คิ	ไม่คิ	
ปริญญาตรี	53 (48.96)	1 (5.04)	54
ปริญญาโท	279 (290.13)	41 (29.87)	320
ปริญญาเอก	173 (165.91)	10 (17.08)	183
รวม	505	52	557

χ^2 คำนวณ = 11.23 < χ^2 (ตาราง) ซึ่งเท่ากับ 9.20 ที่ $\alpha = 0.01$,
df = 2

ตารางที่ 8 ตารางแจกแจงจำแนกตามทัศนคติ-ไม่คิ และระยะเวลาที่สอน

ระยะเวลาที่สอน	ระดับทัศนคติ		รวม
	คิ	ไม่คิ	
1 - 5 ปี	142 (140.25)	13 (14.75)	155
6 - 10 ปี	125 (125.77)	14 (13.23)	139
11 - 15 ปี	94 (94.10)	10 (9.90)	104
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	143 (143.87)	16 (15.13)	159
รวม	504	53	557

χ^2 คำนวณ = 0.33 < χ^2 (ตาราง) ซึ่งเท่ากับ 11.34 ที่ $\alpha = 0.01$,
df = 3

ตารางที่ 9 ตารางถดถอยจำนวนนกตามถิ่นที่ - ไม้ และสาขาวิชา

สาขาวิชา	ระดับถิ่นที่		
	ไม้	ไม้	รวม
สังคมศาสตร์	135 (130.30)	9 (13.7)	144
มนุษยศาสตร์	51 (52.48)	7 (5.52)	58
วิทยาศาสตร์	318 (37.78)	37 (37.78)	355
รวม	504	53	557

χ^2 คำนวณ = 2.27 < χ^2 (ตาราง) ซึ่งเท่ากับ 9.20 ที่ $\alpha = 0.01, df=2$

ตารางที่ 10 ตารางถดถอยจำนวนนกตามถิ่นที่กิ่งก้าน-น้อยและระดับที่สอน

ระดับที่สอน	ระดับถิ่นที่		
	ไม้	ไม้	รวม
ปริญญาตรี	413 (417.13)	48 (43.87)	461
ประกาศนียบัตร ชั้นสูง	12 (13.57)	3 (1.43)	15
ปริญญาโท	79 (73.29)	2 (7.71)	81
รวม	504	53	557

χ^2 คำนวณ = 7.00 < χ^2 (ตาราง) ซึ่งเท่ากับ 9.20 ที่ $\alpha = 0.01, df=2$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แจกแจงจำนวนกษัตริย์ที่มีชั้นยศ - ไมตรี และคณะ

คณะ	ระดับชั้นยศ		รวม
	ตรี	ไมตรี	
กษัตริย์	47 (42.52)	0 (4.47)	47
อัครราชทูต	36 (37.10)	5 (3.90)	41
สงฆมคฺคยกรรพสาสตร	15 (15.38)	2 (6.62)	17
นิเทศสาสตร	13 (12.67)	1 (1.33)	14
รัฐสาสตร	14 (16.29)	4 (.71)	18
พาณิชย์สาสตรและการบัญชี	23 (21.72)	1 (2.28)	24
เกษตรสาสตร	27 (28.05)	4 (2.85)	31
นิติสาสตร	9 (9.05)	1 (.95)	10
วิทยาศาสตร์	83 (85.06)	13 (8.94)	94
แพทยสาสตร	109 (101.34)	3 (10.66)	112
สัตวแพทยสาสตร	15 (18.10)	5 (1.90)	20
เภสัชสาสตร	22 (25.34)	6 (2.66)	28
ทันตแพทยสาสตร	44 (47.96)	9 (5.04)	53
วิศวกรรมสาสตร	46 (43.43)	1 (4.57)	48
รวม	504	53	557

χ^2 ค่าตัวเลข = 40.51 > χ^2 (ตาราง) ซึ่งเท่ากับ 27.96 ที่ $\alpha = 0.01$,
และ $\alpha = 0.05$, $df = 13$.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. การทดสอบความมีนัยสำคัญของมัธยฐานเลขคณิตของคะแนนทัศนคติต่อวิชาชีพ
ครูเป็นรายหมู่ โดยการทดสอบค่าที (t - test)

5.1 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะอักษรศาสตร์

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. กำหนดหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง

มัธยฐานเลขคณิต

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 1072.39}{47 + 41 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{41} \right)}$$

$$= 1.09$$

ค. กำหนดหาค่า t

$$t = \frac{44.04 - 39.88}{1.09}$$

$$= 3.82$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 df (47 + 41 - 2) = 86 t มีค่า 2.639 ค่า
t ที่ได้จากการคำนวณ 3.82 > 2.639 ดังนั้นแตกต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิตมีนัย
สำคัญ

จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ และยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 \neq \mu_2$ ที่ระดับ
ความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ คณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะอักษรศาสตร์ มีทัศนคติ
ต่อวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.2 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. กำหนดหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง

มัธยฐานเลขคณิต

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 557.06}{47 + 17 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{17} \right)}$$

$$= 1.62$$

ก. คำนวณหาค่า t

$$t = \frac{44.04 - 40.76}{1.62}$$

$$= 2.02$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 df $(47 + 17 - 2) = 62$ t มีค่า 2.660 t ที่ได้จากการคำนวณ $2.02 < 2.660$ ดังนั้น ผลต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิตไม่มีนัยสำคัญ

จึงยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ คณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีทัศนคติต่อวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.3 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะนิเทศศาสตร์

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. คำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง

มัธยัมเลขคณิต

$$S_{x_1-x_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 479.43}{47 + 14 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{14} \right)}$$

$$= 1.72$$

ก. คำนวณหาค่า t

$$t = \frac{44.04 - 40.43}{1.72}$$

$$= 2.10$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 df $(47 + 14 - 2) = 59$ t มีค่า 2.660 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ $2.10 < 2.66$ ดังนั้นผลต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิตไม่มีนัยสำคัญ

จึงยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ คณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะนิเทศศาสตร์ มีทัศนคติต่อวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.4 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะรัฐศาสตร์

ก. ทั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. คำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง

มีจุดมีเลขคณิต

$$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 716.94}{47 + 18 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{18} \right)}$$

$$= 1.55$$

ค. กำหนดค่า t

$$t = \frac{44.04 - 38.05}{1.55}$$

$$= 3.86$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 df (47 + 18 - 2) = 63 t มีค่า 2.660 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ 3.86 > 2.66 ดังนั้นผลต่างระหว่างมีจุดมีเลขคณิตมีนัยสำคัญ

จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ และยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 \neq \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ คณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะรัฐศาสตร์ มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.5 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

ก. ทั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. คำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง

มีจุดมีเลขคณิต

$$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 34525.95}{47 + 24 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{24} \right)}$$

$$= 5.59$$

ค. กำหนดค่า t

$$t = \frac{44.04 - 40.79}{5.59}$$

$$= 0.58$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 $df (47 + 24 - 2) = 69$ t มีค่า 2.660 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ $0.58 < 2.660$ ดังนั้นผลต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิตไม่มีนัยสำคัญ

จึงยอมรับสมมติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะศึกษาศาสตร์และการมีดีซี มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.6 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะศึกษาศาสตร์

ก. ตั้งสมมติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิต

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 1141.1}{47 + 31 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{31} \right)}$$

$$= 1.31$$

ค. คำนวณหาค่า t

$$t = \frac{44.04 - 39.35}{1.31}$$

$$= 3.58$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 $df (47 + 31 - 2) = 76$ t มีค่า 2.660 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ $3.58 > 2.660$ ดังนั้นผลต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิตมีนัยสำคัญ

จึงปฏิเสธสมมติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ แต่ยอมรับสมมติฐาน $\mu_1 \neq \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะศึกษาศาสตร์มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.7 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะนิติศาสตร์

ก. ตั้งสมมติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

คู่มือวิจัยทางสถิติประยุกต์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. คำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง
 มัชฌิมเลขคณิต

$$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 200.10}{47 + 10 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{10} \right)}$$

$$= 1.90$$

ค. คำนวณหาค่า t

$$t = \frac{44.04 - 40.30}{1.90}$$

$$= 1.97$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 $df (47 + 10 - 2) = 55$ t มีค่า 2.671 ค่า
 t ที่ได้จากการคำนวณ $1.97 < 2.671$ ดังนั้นผลต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตไม่มีนัย
 สำคัญ

จึงยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือคณา
 จารย์คณะครุศาสตร์กับคณะศึกษาศาสตร์มีทัศนคติต่อวิชาที่ครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ที่ระดับ 0.01

5.8 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะศึกษาศาสตร์

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. คำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง
 มัชฌิมเลขคณิต

$$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 4248.44}{47 + 94 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{94} \right)}$$

$$= 1.11$$

ค. คำนวณหาค่า t

$$t = \frac{44.04 - 39.61}{1.11}$$

$$= 3.99$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 $df(47+94-2) = 139$ t มีค่า 2.576 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ $3.99 > 2.576$ ดังนั้นผลต่างระหว่างมีดัดเข็มเลขคณิตมีนัยสำคัญ

จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ และยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 \neq \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะวิทยาศาสตร์มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.9 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะแพทยศาสตร์

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. กำหนดหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างมีดัดเข็มเลขคณิต

$$S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 3322}{47 + 112 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{112} \right)}$$

$$= .96$$

ค. คำนวณหาค่า t

$$t = \frac{44.04 - 41.37}{.96}$$

$$= 2.79$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 $df(47 + 112 - 2) = 157$ t มีค่า 2.576 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ $2.79 > 2.576$ ดังนั้นผลต่างระหว่างมีดัดเข็มเลขคณิตมีนัยสำคัญ

จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ และยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 \neq \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะสัตวแพทยศาสตร์มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.10 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะสัตวแพทยศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. คำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง

มัธยัมเลขคณิต

$$s_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 1064.2}{47 + 20 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{20} \right)}$$

$$= 1.65$$

ค. คำนวณหาค่า t

$$t = \frac{44.04 - 37.7}{1.65}$$

$$= 3.84$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 df (47 + 20 - 2) = 65 t มีค่า 2.660 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ 3.84 > 2.660 ดังนั้นผลต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิตมีนัยสำคัญ

จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ แต่ยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 \neq \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะสัตวแพทยศาสตร์มีทัศนคติต่อวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.11 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะเภสัชศาสตร์

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

ข. คำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่าง

มัธยัมเลขคณิต

$$s_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 1370.43}{47 + 28 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{28} \right)}$$

$$= 1.53$$

ค. คำนวณหาค่า t

$$t = \frac{44.04 - 36.64}{1.53}$$

$$= 4.84$$

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 df $(47 + 28 - 2) = 73$ t มีค่า 2.660 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ $4.84 > 2.660$ ดังนั้นผลต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิตมีนัยสำคัญ

จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ และยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 \neq \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือผลการวิจัยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างมัธยัมเลขคณิตของวิชาที่ศึกษากับแนวทางมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.12 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะทันตแพทยศาสตร์

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$\begin{aligned} H_0 &: \mu_1 = \mu_2 \\ H_1 &: \mu_1 \neq \mu_2 \end{aligned}$$

ข. คำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิต

$$\begin{aligned} S_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} &= \sqrt{\frac{1465.91 + 2066.19}{47 + 53 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{53} \right)} \\ &= 1.20 \end{aligned}$$

ค. คำนวณหาค่า t

$$\begin{aligned} t &= \frac{44.04 - 38.64}{1.20} \\ &= 4.50 \end{aligned}$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 df $(47 + 53 - 2) = 98$ t มีค่า 2.632 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ $4.50 > 2.632$ ดังนั้นผลต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิตมีนัยสำคัญ

จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ และยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 \neq \mu_2$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือผลการวิจัยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างมัธยัมเลขคณิตของวิชาที่ศึกษากับแนวทางมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

5.13 ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะวิศวกรรมศาสตร์

ก. ตั้งสมมุติฐาน

$$\begin{aligned} H_0 &: \mu_1 = \mu_2 \\ H_1 &: \mu_1 \neq \mu_2 \end{aligned}$$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิต

$$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{1465.91 + 1860.48}{47 + 48 - 2} \left(\frac{1}{47} + \frac{1}{48} \right)}$$

$$= 1.20$$

ค. ค่าความคลาดเคลื่อน t

$$t = \frac{44.04 - 40.90}{1.20}$$

$$= 2.62$$

ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 df $(47 + 48 - 2) = 93$ t มีค่า 1.990
 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ $2.62 > 1.990$ ดังนั้นผลต่างระหว่างมัธยฐานเลขคณิต
 มีนัยสำคัญ

จึงปฏิเสธสมมุติฐาน $\mu_1 = \mu_2$ แต่ยอมรับสมมุติฐาน $\mu_1 \neq \mu_2$ ที่
 ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือคณาจารย์คณะครุศาสตร์กับคณะวิศวกรรมศาสตร์
 มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวบุตรี แสงประเสริฐ เกิดวันที่ 18 ธันวาคม 2498 ที่ตำบล
ปากน้ำโพ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาศาสตร์
บัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) สาขาวิชาการศึกษาบัณฑิต เมื่อปี 2519 เคยได้ทุนเรียนต่อ
จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดทุกปีที่ได้ศึกษาอยู่ที่คณะศึกษาศาสตร์ และได้เข้าศึกษา
ต่อที่แผนกวิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ เมื่อปีการศึกษา
2519.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย